

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobkyně

TV Nova s.r.o., IČO: 45800456

se sídlem Kříženeckého náměstí 1078/5, Praha 5

proti

žalované

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 7. 2017, č.j. RRTV/11218/2017-rud, sp. zn. 2016/1164/RUD/CET

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým jí žalovaná uložila v souladu s § 60 odst. 1 písm. k) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o vysílání“) pokutu ve výši 500 000 Kč za porušení ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání. K porušení daného ustanovení došlo odvysíláním pořadu Ordinance v růžové zahradě 2, dne 15. 11. 2016 od 20:20 hodin na programu Nova, neboť tento pořad nepatřičně zdůrazňoval umístěný produkt Innogy (scéna v čase 00:46:58 - 00:47:46 od začátku pořadu), který byl neopodstatněně zmiňován nad rámec dějového kontextu s cílem na produkt upozornit a vzbudit divákům zájem o produkt a rovněž byl zdůrazňován i obrazovými prostředky (detail vyúčtování bez zjevného dramaturgicko-režijního opodstatnění). Umístěný produkt Innogy nebyl součástí či kulisou děje, ale naopak ústředním a jediným motivem scény. Účelem rozhovoru probíhajícího mezi hlavními aktéry scény bylo zmínění společnosti Innogy a jejich služeb. Taktéž byla žalobkyni uložena povinnost dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, ve znění rozhodném, nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

2. Žalobkyně nesouhlasí se závěry žalované, dle kterých scéna odvysílaná v pořadu Ordinance v růžové zahradě 2 (dále též jen „pořad“) představovala nepatřičné zdůrazňování umístěného produktu. Současně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť se žalovaná nevypořádala s jejími námitkami.
3. Žalobkyně namítá, že žalovaná předjímá, že změna obchodní firmy nemá pro odběratele elektřiny žádný negativní dopad, ačkoliv v předmětné scéně nic takového nezaznělo. Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalované, že pouhá změna obchodní firmy s sebou přináší riziko změn poskytovaných služeb. Skutečnost, že pro zákazníka se nic nemění, je třeba posuzovat spíše jako neutrální, nikoliv jako jednoznačně pozitivní, jak bez dalšího dovozuje žalovaná. Závěr žalované o tom, že změna obchodní firmy nepřináší žádné negativní změny, je pouhou spekulací.
4. Žalobkyně je toho názoru, že hodnocení žalované popisované v napadeném rozhodnutí ve vztahu k příznivé ceně elektřiny je věcně zcela nesprávné, neboť pokud se J. V. raduje z částky uvedené ve vyúčtování, jedná se o přeplatek na zálohových platbách za daný rok. Žalovaná naprosto opomíjí fakt, že celková cena elektřiny uvedená v konečném ročním vyúčtování je fakticky ovlivněna mnoha různými faktory, přičemž cena je pouze jedním z nich. Důležitým faktorem je i samotné chování spotřebitele. Žalovaná tedy pouze mechanicky přejímala argumenty uvedené v oznámení o zahájení správního řízení a žalobkyni uplatněnými námitkami se vůbec nezabývala. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaná provedla nějaký důkaz, ze kterého by bylo možné dovozovat

vnímání předmětné scény divákem. Stejně tak si žalovaná v souvislosti s příznivou cenou vyúčtování spojuje to, že postava J. V. si bude moci pořídit nové lampičky.

5. K tvrzení žalované, že je ve scéně upozorňováno na výhodnou možnost pronájmu LED žárovek od společnosti Innogy, což dle žalované má být zřejmá propagace služeb, žalobkyně poukázala na to, že v celé scéně na žádném místě explicitně nezazněla zmínka o výhodnosti pronájmu LED žárovek ani o tom, že by se jednalo o službu nabízenou společností Innogy.
6. Žalobkyně setrvává na svém názoru, že umístění produktu Innogy nevybočovalo z kontextu děje pořadu a bylo realizováno zcela přiměřenými prostředky. Nesouhlasí se žalovanou, že všechny prvky pořadu musí nutně posouvat děj či ovlivňovat vývoj zápletky. Součástí děje pořadu jsou i každodenní životy hlavních hrdinů, kdy se zcela běžně objevují scény zachycující například konverzaci během snídani. Ani jedna z částí předmětného rozhovoru nevykazuje prvky nepřiměřeného zdůrazňování umístění produktu, scéna neobsahovala žádné přímé pozitivní charakteristiky produktu, ani nijak nedocházelo ke zdůrazňování jeho kvalit. Napadené rozhodnutí rovněž postrádá informace o tom, jak se žalovaná vypořádala s návrhy a s námitkami žalobkyně.
7. Žalobkyně dále namítla, že rozhodnutí je nezákonné v důsledku nesrozumitelnosti odůvodnění v části obsahující hodnocení zákonných kritérií pro stanovení výše pokuty. Žalovaná v rámci kritéria závažnosti v zásadě opakuje to, co již bylo zmíněno v části týkající se typu závažného vysílání. Vzhledem k tomu, že pořad byl označen piktogramem PP, byl televizní divák od samého začátku srozuměn s tím, že v rámci tohoto dílu se umístění produktu objeví. Pokud by byl divák již samotným faktem, že pořad obsahuje umístění produktu obtěžován, nepochybně by takový pořad vůbec nesledoval. Diváci, kteří sledují pořad Ordinace v růžové zahradě 2 pravidelně, jsou s umístěním produktu v pořadu srozuměni a jsou na něj zvyklí. Dle žalované byla závažnost výrazně zvýšena tím, že k nepatřičnému zdůraznění umístění produktu došlo v hlavním vysílacím čase, v době absolutně nejvyšší divácké sledovanosti; k tomuto však žalovaná nedoložila žádné podklady obsahující konkrétní údaje o výši sledovanosti pořadu. Dále v rozhodnutí zcela absentuje vysvětlení, jakým způsobem ovlivňuje zařazení pořadu mezi nejsledovanější pořady závažnost správního deliktu.
8. Žalobkyně navrhla soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc žalované vrátil k dalšímu řízení, a v případě, že soud shledá výši pokuty zjevně nepřiměřenou, aby od uložení pokuty upustil, či ji snížil.
9. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě odmítla veškeré žalobní námitky a zdůraznila, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádala se všemi námitkami i návrhy žalobkyně a dostatečně odůvodnila, na základě jakých podkladů dospěla k závěru o spáchání správního deliktu.
10. Žalovaná uvedla, že při stanovení výše pokuty vzala v potaz všechna zákonná kritéria a jejich hodnocení se věnovala. Poukázala na skutečnost, že žalobkyně neuvádí žádná konkrétní tvrzení, z jakých důvodů shledává pokutu nepřiměřeně vysokou a žalovaná je přesvědčena, že se o nepřiměřeně vysokou pokutu nejedná.
11. Žalovaná navrhla, aby soud podanou žalobu zamítl.

12. Soud nařídil ve věci ústní jednání konané dne 24. 1. 2018, při kterém provedl důkaz promítnutím záznamu předmětné scény. Žalobkyně i žalovaná setrvaly na svých procesních stanoviscích.

III.

Obsah správního spisu

13. Oznámením ze dne 6. 12. 2016 zahájila žalovaná se žalobkyní správní řízení pro možné porušení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání.
14. Žalobkyně zaslala žalované vyjádření ze dne 20. 1. 2017, v němž argumentovala obdobně jako v žalobě.
15. Dne 18. 7. 2017 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým uložila žalobkyni pokutu ve výši 500 000 Kč za porušení povinnosti stanovené v § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná nejprve podrobně konstatovala jaký, a kdy byl na programu NOVA odvysílán pořad, který obsahoval závadné umístnění produktu; dále podrobně popsala scénu, v níž došlo k porušení zákona. Dovodila, že scéna není organickou součástí děje a jakoby z něj vystupuje. Konstatovala, že zde je nepochybná snaha na produkt upozornit, což mimo jiné dokládá zdůrazňování produktu obrazovými prostředky (detail vyúčtování bez zjevného dramaturgicko-režijního opodstatnění). Daný produkt nebyl součástí či kulisou děje, ale naopak ústředním a hlavním motivem scénky. Cílem rozhovoru je upozornit diváky, respektive klienty RWE na to, že i když došlo ke změně obchodního jména společnosti, nemá to žádný (negativní) dopad na kvalitu poskytovaných služeb ani na ceny. Dále je vyzdvižována příznivá cena vyúčtování. V neposlední řadě je upozorňováno na výhodnou možnost pronájmu LED žárovek od společnosti Innogy. Jediným účelem rozhovoru je tak zmíněný produkt Innogy s cílem na produkt upozornit a přinést divákům informaci o jeho výhodách. Scéna vykazuje znaky charakteristické pro reklamní nabídku.
16. K námitkám žalobkyně žalovaná uvedla, že scéna je do pořadu vpravena zcela násilně a nepřirozeně. Žalobkyně má sice pravdu, že v reálném životě může u snídaně proběhnout konverzace, týkající se příchozí korespondence, ovšem dramatické dílo vždy pracuje se zkratkou a zjednodušením. Do výsledného díla se proto dostávají jen takové obsahy, které mají vypovídací hodnotu, posouvají děj či vývoj zápletky, ilustrují charaktery hrdinů, vytvářejí pointu vtipu atd. Jediným cílem předmětné scény tak bylo upozornit na produkt Innogy a přinést divákům informaci o jeho výhodách. Zmínka o změně obchodního jména, která nemá na kvalitu služeb ani cenu vliv, pak měla za cíl vyzdvižování služeb. Pokud Běla Valčíková Jindřicha uklidnila, že i když se společnost RWE přejmenovala, pak se pro něj nic nemění, byla tato informace pro něj (a veškeré další zákazníky) vlastně pozitivní, ačkoliv se formálně „tvářila“ neutrálně. Pokud žalobkyně žalovanou seznámila s mechanismem plateb za elektřinu a namítala, že pokud se Jindřich při pohledu na roční vyúčtování raduje, pak je tomu proto, že dobře hospodařil s elektřinou. Žalovaná je však toho názoru, že scéna byla záměrně koncipována tak, aby divák nabyt dojmu, že Jindřich získává přeplatek právě díky výhodným cenám poskytovatele elektrické energie RWE/Innogy. Bylo by snad možné akceptovat, pokud by se Jindřich z vyúčtování radoval, ale detailní několika sekundový záběr na dopis, kde bylo jasně zřetelné logo Innogy, šlo zcela nad rámec děje a nemělo žádné jiné odůvodnění, než ukázat divákovi, kdo že je tím poskytovatelem elektřiny. Pokud J. V. konstatuje, že si bude moci pořídit nové lampičky, pak opět žalovaná shledává jednoznačný náznak, že s ohledem na příznivé ceny elektřiny

Jindřich ušetřil peníze, resp. dosáhl přeplatku. Co se týče upozornění Jindřicha, že za ušetřené peníze si pronajme další LED žárovky, to je již zcela zjevná propagace služeb, které poskytuje společnost Innogy. Pokud by zde nebyl záměr upozornit na služby společnosti Innogy, pak by Jindřichův zájem zrovna u žárovky (bez jakéhokoliv předchozího kontextu) byl zcela mimo děj. Žalovaná setrvala na stanovisku, že scéna vykazovala znaky charakteristické pro reklamní nabídku, reklamní jazyk byl patrný z výstavby scény, kdy umístěný produkt byl dominantní částí komplexního obrazu (zvukového i obrazového) po celou dobu předmětné scény, děj se soustředil pouze na něj a stejně tak herci, došlo k explicitní prezentaci jeho názvu (jméno společnosti Innogy zde zaznělo 3x) i pozitivní charakteristiky (no, ale jak tak koukám na to vyúčtování, my si budeme moct dovolit koupit nové lampičky do baráku!). Tím došlo nejen ke zdůrazňování výrobce a samotného produktu, ale zároveň ke zdůraznění jeho kvalit.

17. Co se týče výše pokuty, žalovaná shledala jako mírně přítěžující vyhodnocení kritéria povahy vysílaného programu, stejně tak jako vyhodnocení kritéria postavení provozovatele vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Tyto skutečnosti hovořily pro uložení pokuty spíše vyšší. Typ závadného vysílání neměl na výši pokuty žádný vliv. Polehčujícími okolnostmi byly dle žalované v daném případě jednak – s ohledem na krátkou stopáž „závadné“ scény – nízký rozsah závadného vysílání a rovněž také nepřilíš vysoký finanční prospěch z odvysílání pořadu, resp. z prezentace umístěného produktu. Jako okolnost významně přítěžující vyhodnotila žalovaná vysokou závažnost věci. Závažnost věci dle názoru žalované výrazně zvýšila i skutečnost, že k nepatřičnému zdůraznění umístění produktu došlo v hlavním vysílacím čase, tedy v době absolutně nejvyšší divácké sledovanosti. Pořad Ordinance v růžové zahradě 2 patří mezi nejsledovanější pořady na všech programech provozovatele TV NOVA, s.r.o. Žalovaná k tomuto zjištění odkázala na pravidelné Měsíční zprávy Asociace televizních organizací a internetovou adresu, na které jsou tyto zprávy dostupné. Jako přítěžující okolnost žalovaná hodnotila taktéž zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Na základě provedené úvahy uložila žalovaná pokutu ve výši 500 000 Kč.

IV.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“).
19. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že podaná žaloba není důvodná.
20. Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o vysílání pro účely tohoto zákona se rozumí umístěním produktu jakákoli podoba začlenění výrobku, služby, ochranné známky, která se k výrobku nebo službě váže, nebo zmínky o výrobku a službě do pořadu za úplatu nebo obdobnou protihodnotu.
21. Podle § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání pořady obsahující umístění produktu musejí splňovat tyto požadavky: nesmějí nepatřičně zdůrazňovat umístěný produkt.

22. Podle § 60 odst. 1 písm. k) zákona o vysílání pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč Rada uloží provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud poruší některou z povinností stanovených pro sponzorování programů nebo pořadů nebo poruší některou z povinností stanovených pro umístění produktu.
23. Podle § 61 odst. 2 zákona o vysílání při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.
24. Podle § 61 odst. 3 zákona o vysílání Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.
25. Námitka žalobkyně, že umístění produktu Innogy nevybočovalo z kontextu děje pořadu Ordinance v růžové zahradě 2 a že produkt nebyl nepatřičně zdůrazňován ve smyslu § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání, není důvodná.
26. Na úvod soud zdůrazňuje, že umísťování produktů ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona o vysílání představuje jeden ze způsobů, jakým lze nepřímo propagovat zboží či služby osob vykonávajících hospodářskou činnost. Hranice takovéto propagace určuje zákon o vysílání, a to zejména s přihlédnutím k rozdílům mezi umístěním produktu (jakožto formou propagace integrované do vysílání), a reklamou či teleshoppingem (jakožto formami, které jsou zřetelně odděleny od ostatních částí vysílání).
27. Soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2016, čj. 3 As 176/2015-37, dle něhož *„označení pořadu za pořad obsahující umístění produktu podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, nedává provozovateli vysílání právo, aby do těchto pořadů vkládal pasáže, které se materiálně blíží spíše reklamě či teleshoppingu. Pokud je umístěním produktu určité zboží nebo služba propagována přímo tak, že je divák nabádán ke koupi formou přímé manipulace, jak tomu může být v reklamě nebo teleshoppingu, pak jde o porušení § 53a odst. 2 písm. b) uvedeného zákona; pokud je naopak určité zboží nebo služba propagována sice nepřímo, ale s intenzitou, obtěžováním a nevyvážeností, která se blíží spíše reklamě, pak půjde o porušení písmene c) téhož ustanovení.“*
28. Jelikož česká zákonná úprava nestanoví jasná pravidla a kritéria pro posuzování nepatřičnosti umístění produktu ve smyslu § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání, vytvořila žalovaná obecná vodítka, na jejichž základě lze na naplnění obsahu tohoto pojmu usuzovat a která jsou všem veřejně dostupná na internetových stránkách (www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/metodiky-a-doporuceni/index.htm). V nyní projednávaném případě tedy žalovaná při posuzování konkrétní scény vycházela ze svého doporučení ohledně umístění produktu, dle něhož se za nabádání ke koupi zboží či služby a za nepatřičné zdůrazňování produktu považuje 1) neopodstatněné zmiňování produktu nad rámec dějového kontextu s cílem na produkt upozornit a vzbudit divákův zájem o produkt, 2) vyzdvihování a vychvalování kvalit produktu, 3) nepřirozená kumulace výskytu jediného produktu, 4) uvedení kontaktu na prodejce produktu či poskytovatele služby nebo 5) zdůrazňování produktu obrazovými prostředky, čímž jsou detaily produktu bez zjevného dramaturgicko-režijního opodstatnění.

29. Zdejší soud s výkladem pojmu „nepatřičné zdůrazňování umístění produktu“ tak, jak jej vymezila žalovaná, souhlasí. Ostatně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2016, čj. 3 As 176/2015-37, toto vymezení akceptoval, když k doporučení žalované uvedl, že *„je sice poněkud překvapivé, že kombinuje skutkové podstaty uvedené v ustanoveních § 53a odst. 2 písm. b) a c) zákona o vysílání; jinak je ovšem nelze označit za excesivní, a to ani ve srovnání s přístupy jiných evropských regulátorů vysílání.“* Navíc ani sama žalobkyně nevznesla žádné konkrétní námitky proti jednotlivým hlediskům, z nichž žalovaná při aplikaci ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání vycházela.
30. Soud se ztotožnil s hodnocením a argumentací žalované (podrobně popsány v napadeném rozhodnutí), že žalobkyně se v pořadu Ordinance v růžové zahradě 2 dopustila nepatřičného zdůrazňování umístěného produktu, které zákon o vysílání zakazuje. Ze scény v čase 00:46:58 – 00:47:46 od začátku pořadu je zřejmé, že umístěný produkt byl nepatřičně zdůrazňován, a to jak verbálními, tak obrazovými prostředky. Pod verbální prostředky lze podřadit zejména dialog u snídaně mezi B. V. a J. V., v jehož rámci jsou (divákovi) sdělovány informace o produktu společnosti Innogy (dříve RWE) a o jeho výhodách - příznivé ceně, za kterou společnost dodává elektřinu, či možnosti výhodného pronájmu LED žárovek. Jindřich ostatní u snídaně informuje, že mu přišlo vyúčtování za dodávky elektřiny, avšak neví, kdo mu jej posílá. Posléze si uvědomí, že mu vyúčtování zasílá společnost RWE, která se pouze přejmenovala na Innogy. Po prostudování vyúčtování se Jindřich tváří velice spokojeně a dodává, že si budou moci dovolit koupit nové lampičky a pronajmout si další LED žárovky. Poté předává vyúčtování Běle, která Jindřichovi sděluje, že pro něj (jakožto odběratele elektřiny) se tímto nic nemění. K obrazovým prostředkům lze přiřadit především detailní záběr na vyúčtování s čitelným logem společnosti Innogy, jakož i radost ve výrazu Jindřicha, když si ono vyúčtování prohlíží a je zřejmé, že ušetřil.
31. Na základě shora uvedeného má soud za to, že produkt skutečně nebyl v pořadu zobrazen nenásilně a v rámci přirozeného vývoje děje. Naopak představoval ústřední motiv. Jediným účelem předmětné scény tak byla výhradně prezentace společnosti Innogy a jejích produktů. Uvedený závěr podporuje též skutečnost, že název Innogy zazněl v cca padesátisekundové scéně hned třikrát, přičemž na detailním záběru vyúčtování bylo zobrazeno i logo této společnosti. Ve shodě se žalovanou soud usoudil, že scéna postrádala dramaturgicko-režijní opodstatnění a do pořadu byla zařazena nad rámec dějového kontextu s cílem propagovat produkt Innogy.
32. Lze tedy shrnout, že žalobkyně se dopustila nepatřičného zdůraznění umístěného produktu ve smyslu ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání.
33. Nedůvodné jsou žalobní námitky, dle nichž změna obchodní firmy nemá žádný dopad na cenu ani kvalitu poskytovaných služeb a dle nichž hodnocení žalované ve vztahu k příznivé ceně elektřiny je zcela nesprávné, neboť výsledná cena je ovlivněna mimo jiné též chováním spotřebitele. Soud v této souvislosti považuje za vhodné zdůraznit, že žalobkyně vytrhává jednotlivé věty odůvodnění napadeného rozhodnutí z kontextu, atomizuje je a přikládá jim zcela jiný význam. Z hlediska posouzení naplnění znaků skutkové podstaty předmětného správního deliktu nicméně není relevantní, o jaké vyúčtování dodávek elektrické energie se jednalo, tj. zda roční či měsíční, ani zda a jak se o vzniklý přeplatek zasloužil spotřebitel (v daném případě J. V.); uvedené skutečnosti navíc není průměrný spotřebitel v předmětné scéně schopen zachytit. Stejně tak *„skutková podstata deliktu podle § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání nevyžaduje, aby umístěný produkt*

cíleně (reklamně) působil na diváka. Postačuje, pokud je umístěný produkt nepatřičně zdůrazňován, aniž by bylo třeba zkoumat, zda toto jednání skutečně reklamně ovlivnilo diváckou veřejnost.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2014, čj. 8 As 28/2013-54). Podstatná je pouze skutečnost, že ústředním tématem celé scény bylo nepatřičné zdůrazňování společnosti Innogy a jejích produktů, konkrétně výhodných dodávek elektřiny, jakož i pronájmu LED žárovek. Ladění scény snítaně u V., která se zbylým obsahem pořadu nikterak nesouvisí a nenavazuje na dosavadní děj, vyznívá tak, že jejím jediným smyslem bylo prezentovat umístěný produkt Innogy a v jeho prospěch též ovlivnit spotřebitelské chování diváků pořadu. Přestože je propagace umístěného produktu v televizním seriálu sama o sobě přípustná, v posuzovaném případě zvolila žalobkyně k propagaci zcela nepřiměřený způsob, jenž zákon explicitně zapovídá. Žalobkyně nedodržela zákonné mantinely, neboť byť nepřímou, zato však obtěžujícím způsobem a nevyváženě propagovala konkrétní zboží či službu, čímž porušila ustanovení § 53a odst. 2 písm. c) zákona o vysílání.

34. K námitce, že žalovaná neprovedla důkaz, z něhož by bylo možno dovozovat vnímání předmětné scény divákem, soud uvádí, že se v takovýchto případech se dokazování neprovádí, neboť to ani není fakticky možné. Otázku, zda se v konkrétním případě jedná o nepatřičné zdůrazňování umístěného produktu, posuzuje žalovaná pohledem průměrného televizního diváka; vyhodnocuje, jak určitou scénu pořadu vnímá průměrný divák. Zdejší soud má za to, že v nyní projednávaném případě žalovaná nepochybně a z hlediska průměrného diváka se skutečně jednalo o obtěžování a přehnanou prezentaci umístěného produktu.
35. Neopodstatněná je námitka žalobkyně, že ve scéně nezazněla zmínka o výhodnosti pronájmu LED žárovek ani o tom, že by se jednalo o službu nabízenou společností Innogy. Jak žalovaná správně uvedla, společnost Innogy poskytuje možnost pronájmu LED žárovek, přičemž pokud by zde nebyl záměr upozornit na služby společnosti Innogy, pak by zájem J. V. o žárovky (bez jakéhokoli předchozího kontextu) byl zcela mimo děj. Takovouto úvahu považuje soud za logickou a přiměřenou.
36. Námitka, že napadené rozhodnutí postrádá informace o tom, jak se žalovaná vypořádala s návrhy a s námitkami žalobkyně uvedenými v jejím vyjádření, není důvodná. Předně soud zdůrazňuje, že veškeré žalobní body je nutno vymezit srozumitelným způsobem a dostatečně je konkretizovat. Úkolem soudu totiž není obecně uplatněné námitky za žalobkyni domýšlet a odhadovat, co měla žalobkyně tím kterým tvrzením na mysli. Jelikož žalobkyně své námitky blíže neupřesnila, tj. neuvedla, se kterými konkrétními námitkami se žalovaná neměla v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádat, mohl se jimi soud zabývat pouze obecně (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78). V obecné rovině tedy soud uvádí, že po přezkumu postupu žalované v řízení a jí vydaného rozhodnutí, jakož i obsahu správního spisu nedospěl k závěru, že by žalovaná jakkoli pochybila, že by některou z námitek žalobkyně pominula a dostatečně se s ní nevypořádala. Lze tedy shrnout, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, jak tvrdila žalobkyně.
37. Soud nepřisvědčil žalobkyni, že napadené rozhodnutí je nezákonné v důsledku nesrozumitelnosti odůvodnění v části obsahující hodnocení zákonných kritérií pro stanovení výše pokuty. Žalovaná totiž v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně rozebrala všechna zákonná kritéria a logicky a srozumitelně popsala své úvahy v rámci jejich hodnocení; uvedla též, které skutečnosti považuje za přitěžující a které za polehčující.

38. Soud souhlasí se žalobkyní v tom, že jelikož byl pořad Ordinance v růžové zahradě 2 označen piktogramem PP („product placement“, tedy umístění produktu – pozn. soudu), byl televizní divák již od samého začátku srozuměn s tím, že v rámci tohoto dílu se umístění produktu objeví. Rovněž není pochyb o tom, že umístění produktu je v seriálech vytvořených pro televizní vysílání, k němuž lze přiřadit i pořad Ordinance v růžové zahradě 2, za dodržení zákonem stanovených podmínek přípustné. V posuzovaném případě nicméně (jak již bylo výše podrobně popsáno) nebyly zákonné podmínky pro umístění produktu dodrženy, a žalobkyně se tak dopustila nepatřičného zdůrazňování umístěného produktu, jež je zákonem o vysílání zakázáno.
39. Dle názoru soudu postupovala žalovaná zcela v souladu se zákonem, když dopisem ze dne 16. 12. 2016, který byl dle doručky založené ve správním spise doručen 19. 12. 2016, požádala Asociaci televizních organizací (dále jen „Asociace“) o data o sledovanosti programu NOVA ze dne 15. 11. 2016 od 20:00 do 21:00 a od 21:00 do 22:00. Jelikož však Asociace požadované údaje neposkytla, nelze klást žalované k tíži, že si informace o míře sledovanosti předmětného programu získala z veřejně dostupných zdrojů, a to konkrétně z internetových stránek Asociace dostupných na www.ato.cz/vysledky/mesicni-data/share/15.
40. Soud nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že v napadeném rozhodnutí absentuje vysvětlení, jakým způsobem ovlivňuje zařazení pořadu mezi nejsledovanější pořady vysílané žalobkyní závažnost správního deliktu. Žalovaná totiž na stranách 11 až 13 napadeného rozhodnutí uvedla, že žalobkyně, jakožto provozovatel plnoformátového a celoplošného programu, jehož divácká obec je značně široká, si musí být vědoma možnosti dopadu porušení povinností souvisejících s vysíláním na velké množství diváků, přičemž k velkému podílu diváků patří i zvýšená odpovědnost vůči divákům obecně.
41. K návrhu na moderaci uloženého trestu soud předně konstatuje, že žalobkyně tento svůj návrh nikterak neodůvodnila; netvrdila, z jakého důvodu by měla být jí uložená pokuta ve výši 500 000 Kč zjevně nepřiměřená. Soud proto pouze v obecné rovině uvádí, že za správní delikt nepatřičného zdůrazňování umístěného produktu lze podle § 60 odst. 1 písm. k) zákona o vysílání uložit pokutu v rozmezí od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí zabývala velice podrobně hledisky zakotvenými v ustanovení § 61 zákona o vysílání. Za mírně polehčující okolnost považovala žalovaná finanční prospěch žalobkyně z umístění produktu ve svém pořadu, který nebyl nikterak vysoký. Prvkem hovořícím pro uložení pokuty blíže dolní hranici zákonné sazby byla skutečnost, že divák nebyl nepříznivým vlivům nepatřičného zdůraznění umístění produktu vystaven po značnou dobu. Naopak za přítěžující okolnost žalovaná považovala, že program NOVA je plnoformátový a celoplošně vysílaný, že žalobkyně je komerčním subjektem a že správní delikt spáchala žalobkyně ve formě nepřímého úmyslu. V neprospěch žalobkyně hodnotila žalovaná i skutečnost, že předmětná scéna byla odvysílána v hlavním vysílacím čase, kdy sledovanost programu Nova dosahuje těch nejvyšších hodnot.
42. Vzhledem ke všemu výše uvedenému nelze dle názoru soudu pokutu, která byla žalobkyni ve výsledku uložena a jejíž výše odpovídá toliko 20 % maximální zákonné sazby (a tudíž byla uložena u dolní hranice zákonné sazby), považovat za nepřiměřenou, tím méně za zjevně nepřiměřenou. Z tohoto důvodu soud nevyhověl návrhu žalobkyně na moderaci uloženého trestu, neboť o upuštění od trestu nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených může v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž v daném případě nedošlo.

V.**Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení**

43. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. ledna 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.

předsedkyně senátu

